

„Gifteret“ er erstattet med allerede kendte Betegnelser som „Formuefællesskab“, „Raadighed over, hvad Ægtefællen har indført i Fællesboet“ og Hæften med „den Del af Fællesboet, hvorover han raader“, hvorved det skarpere end tidligere pointeres, at Forslaget bygger paa den nedarvede Ordning Formuefællesskab, saaledes som den har faaet Udtryk i Lov Nr. 75 af 7. April 1899. Realiteten af den i Udkastet 1918 foreslaaede Ordning er derimod som i Forslaget 1923 bevaret, jfr. nærmere Kommissionsbetænkning 1923 Pag. 19.

Det Rigsdagen i Rigsdagssamlingerne 1918—19 og 1919—20 forelagte Forslag er iøvrigt blevet betydelig forkortet. Alle Reglerne om Ægteskabs Indgaaelse og Opløsning er — som allerede anført — blevet udskilt til en særlig Lov (Lov Nr. 276 af 30. Juni 1922), og Reglerne i Kapitel VI (§§ 52—61 i Folketingets Vedtagelse 1920) om Forældremyndighed er optaget i Loven om Umyndighed og Værgemaal (Lov Nr. 277 af 30. Juni 1922 Kapitel III). Endvidere er Kapitel XIII (§§ 125—138 i Folketingets Vedtagelse 1920) sammenarbejdet med de nugældende Regler i Skifteovens Kapitler V og VI til et særligt Forslag til Lov om en ændret Affattelse af Skifteovens Kapitler V og VI, hvorved der opnaas større Overskuelighed over Reglerne for Skifte dels af Dødsboer, hvor der er en efterlevende Ægtefælle, og hvor der helt eller delvis har bestaaet Formuefællesskab mellem Ægtefællerne, dels af Fællesboet i Ægtefællernes levende Live. Dette Forslag fremsattes samtidig med nærværende Forslag. Dog er af Kapitel XIII de mere materielretlige Regler i §§ 130—133 bibeholdt i nærværende Forslag, om end i en forkortet, men formentlig klarere Form, jfr. §§ 23 og 24.

Endvidere er Kapitel XIV „Om uskiftet Bo“ udeladt, da disse Regler ikke er et naturligt Led i det foreliggende Forslag, og da Reglerne for Tiden er Genstand for Behandling i Familieretskommissionen i Forbindelse med andre arveretlige Spørgsmaal, som Kommissionen beskæftiger sig med.

Endelig er en Del enkeltstaaende Bestemmelser udgaaet. Saaledes er §§ 85 og 86 (Folketingets Vedtagelse 1920), der aabnede Adgang for Ægtefæller til at faa Bosondring, naar de var enige derom, fjernet, idet Ægtefæller ved at oprette Ægtepagt kan naa et lignende Resultat som ved Bosondring, hvorfor Bestemmelserne, der er ukendte i den gældende Ret, fandtes upaakrævede. — Reglen i § 186

om Bestyrelse af en Ægtefælles Anliggender under hans Fraværelse eller Sygdom er overflødiggjort ved § 59 i Lov om Umyndighed og Værgemaal af 30. Juni 1922. — Udeladt er endvidere § 190 om gifte Kvinders Adgang til Næringsdrift, § 191 om særskilt Beskatning af hver Ægtefælle og § 192 om Beskatningens Betydning for Valgretten til kommunale Raad og Hjelpekasser, idet disse Bestemmelser ligger udenfor Rammerne for en Lov om Ægteskabets Retsvirkninger og hører hjemme i de respektive Love, til hvilke de refererer sig. — Endvidere er § 193 om Enkes, fraskilt, frasepareret eller forladt Hustrus Værgemaal for Ægtebarn overflødiggjort ved Lov om Umyndighed og Værgemaal, og endelig er § 204, der indeholdt en Fortolkningsregel, nødvendiggjort ved den nu opgivne „Gifte-ejeordning“, udeladt.

Til Vejledning ved Sammenligning mellem de 2 Kommissionsudkast og de forskellige Regeringsforslag er der som Bilag I trykt en Sammenstilling mellem Kommissionsudkastenes og Lovforslagenes Paragraffer, hvorhos det ogsaa er fundet hensigtsmæssigt i Oversigten at optage Paragraffølgen i det af Folketinget den 12. Februar 1920 og det af Landstinget den 26. Marts 1924 vedtagne Forslag.

I det følgende vil der blive gjort Rede for, paa hvilke Punkter det af Folketinget den 12. Februar 1920 vedtagne Forslag er ændret ved Kommissionsudkastet 1923, Regeringsforslaget 1923—24, Landstingets Vedtagelse af 26. Marts 1924 og nærværende Forslag, og hvorledes disse forholder sig overfor hinanden indbyrdes.

ad Kapitel I.

ad § 1.

Begge Kommissionsudkastene og alle Regeringsforslagene indtil 1923—24 — dette Forslag iberegnet — indeholdt en Passus om, at Ægtefællerne ogsaa skulde vise hinanden Troskab. Denne Passus udgik i Landstinget i Rigsdagssamlingen 1923—24, idet Ordet „Troskab“ fandtes at lede Tanken hen paa Troskab i det rent kønslige Forhold, hvilket ikke var tilsigtet med Bestemmelsen. Som Følge af denne Udeladelse blev det øvrige Indhold af Paragraffen underkastet en formel Ændring.

ad § 2.

I 1ste Linie er under Behandlingen i Landstinget i 1923—24 Ordet „Pengeydelse“ indsat i Stedet for „Tilskud af Penge“.